

технологічних структурних одиниць до економічних на основі бізнес-процесів. Трансформація самої одиниці веде до зміни способу впорядкування одиниць, а саме: здійснюється перехід від ієрархізованої бюрократичної організації до плоских, горизонтальних, мережевих та інших структур, у яких закладені і інші принципи узгодження та зв'язку частин (елементів) в ціле (комплекси).

Саме такі революційні зміни і визначають кардинальний, радикальний характер змін в компанії і стрибок в загальній ефективності її функціонування. В результаті заходів такого роду з'являються ефективні компанії, що мають конкурентні переваги не в силу ефектів від масштабу і різноманітності діяльності. Відповідно, відбувається підлив монополістичної влади на ринках, і в кінцевому результаті вони можуть стати більш конкурентними, а розподіл суспільних ресурсів – більш ефективним [2].

В основі реінжинірингу бізнес-процесів покладено ідею переходу від функціонального підходу до процесного. При традиційній структурі компанії увага фокусується на завданнях, роботах, моделях, структурах. Сучасний ринок потребує орієнтації на окремі групи споживачів. Ринок продуктів та послуг став набагато ширшим, а конкуренція – агресивнішою. учасники ринку добре поінформовані щодо альтернатив постачання необхідної їм продукції та послуг.

Інжиніринг бізнесу пропонує перейти від застарілої організації робіт до управління бізнес-процесами – множини кроків діяльності, яка починається з одного або більше входів і закінчується створенням продукції, яка необхідна клієнтові. Призначення кожного бізнес-процесу полягає в тому, щоб запропонувати клієнтові товар чи послугу, яка б задовольняла його за вартістю, якістю і сервісом.

Список використаної літератури.

1. Шараєва О.А. Реінжиніринг бізнес-процесів [Електронний ресурс] Режим доступу: www.rusnauka.com/18_DNI_2011/Economics/10_89673.doc.htm
2. Реінжиніринг – Вікіпедія [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
3. Кальниченко Л. Реструктуризація підприємств в умовах становлення ринкової середовища / Л. Кальниченко, А. Мендрул // *Економіка України*. – 2000. – № 10. – С. 27–33.

УДК 330

РЕІНЖІНІРИНГ ОРГСТРУКТУРИ: МОДЕЛІ ТА МЕТОДИ

М. В. Берлоус

*ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019,
e-mail: maasher@i.ua*

Для українських підприємств виживання в умовах жорсткої конкуренції стало неможливим без трансформації та пристосування до нових умов ринкової економіки. У зв'язку з цим відбувається докорінна перебудова традиційних поглядів на існування і розвиток підприємств, поступовий відхід від перетворення організаційних і виробничих структур на користь перетворення бізнес-процесів. Саме перетворення цих процесів і стало надалі називатися реінжинірингом [1].

Реінжиніринг будь-якого бізнес-процесу загалом передбачає введення в нього істотних інновацій. Тому, перш ніж розглядати окремі бізнес-процеси, необхідно вказати на можливі інновації, які дадуть змогу забезпечити заміну доволі великого обсягу ручної праці автоматизованими технологіями [2].

Основними цілями реінжинірингу бізнес-процесів (далі - РБП) є [3]:

- суттєве підвищення ступеня задоволення споживача;
- радикальне скорочення тривалості виробничого циклу;
- значне поліпшення процесу управління якістю;
- різке зниження кількості працівників;
- забезпечення прискореного впровадження нових технологій;
- забезпечення адаптації підприємства до функціонування в умовах інформаційного суспільства і «суспільства знань».

Оптимальні моделі реінжинірингу можуть бути використані підприємствами для організації бізнесу (виробництва, логістики, збуту, управління фінансами та персоналом), а також для впровадження інформаційних технологій як інструменту їх підтримки. [4]

Враховуючи час проведення реінжинірингу та обмеженість ресурсів, що виділяються на РБП, актуальною проблемою є визначення процедури першочергового відбору бізнес-процесів для проведення реінжинірингу. РБП слід проводити у два етапи. На першому етапі відбувається ранжування бізнес-процесів на основі якісних оцінок, а також визначаються обсяги витрат ресурсів на РБП, кількість періодів реінжинірингу, обсяги ресурсів, які виділені на реінжиніринг у кожному періоді, очікуваний ефект від реалізації реінжинірингу кожного бізнес-процесу. На другому етапі проводиться оптимізація черговості РБП з урахуванням ресурсних обмежень. [5]

Деякі автори наводять більше 20 етапів реінжинірингу, інші – близько 10. Проаналізувавши їхні роботи, можна вивести більш згруповану і зрозумілу методику проведення реінжинірингу:

- підготовка до проекту;
- вивчення поточних умов (бізнес-процесів), в яких зараз перебуває підприємство;
- аналіз і концепція редизайну;
- робочий проект;
- впровадження проекту;
- аналіз і корекція змін як завершальна стадія.

Але саме деталізація етапів проведення РБП є основою для повного контролю за всіма стадіями проведення реінжинірингу.

Реінжиніринг – це завжди інноваційний процес, здатний радикально підвищити ефективність управління бізнес процесами.

Список використаних джерел.

1. Науковий вісник : зб. наук. праць ; наук. ред. О. І. Белей. – Львів: УкрДЛТУ, 2003, Вип. 13.4 –336 с.
2. Солодка О.В. Реінжиніринг логістичних бізнес-процесів як спосіб їх вдосконалення / О.В. Солодка // Вісн. Нац. ун-ту «Львівська політехніка»: Логістика. – 2010. – № 669. – С. 317-322.
3. Шапот М. Реинжиниринг бизнес-процесов и информационные технологии / М. Шапот, Э. Попов [Электронный ресурс] // Открытые системы. – 1996. – № 1. – Режим доступа: <http://www.osp.ru/os/1996/01/13008006/>

4. Реінжиніринг логістичних бізнес-процесів і систем як основа їх самовдосконалення та розвитку. І.В. Кривов'язюк, Ю.М. Кулик, III Міжнародна науково-практична конференція «Логістичні системи: глобальний, національний, регіональний та локальний виміри» та II Польсько-українська конференція з питань транскордонних транспортних перевезень : тези доповідей науково-практичних конференцій (15–16 травня 2014 р). / відп. ред. Л. Л. Ковальська. – Луцьк: СПД Гадак Жанна Володимирівна, друкарня «Волиньполіграф»ТМ. – 2014. – 124 с.

5. Пахомов О. М. Моделювання процесів реінжинірингу та реструктуризації менеджменту інформаційної фірми, Автореферат, Київ - 2004

УДК 352

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРАКТИКА ПРОСТОРОВОГО РОЗВИТКУ МІСТ ТА МІСЬКИХ АГЛОМЕРАЦІЙ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Г.В.Васильченко

ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019, e-mail: galuna_vasylichenko@ukr.net

С.М.Васильченко

ПНУ імені В.Стефаніка, вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, Україна, 76000, e-mail: sergo_v@ukr.net

Розвиток міст відбувався майже «когерентно» з розвитком людства, відображаючи його особливості на кожному історичному етапі, відповідно до економічних і соціальних реалій, розвитку продуктивних сил, культури, традицій, інтересів мешканців та їх зусиль щодо власного розвитку. Весь цей час, в міру знань і можливостей, люди намагались зробити міське середовище проживання комфортним, економічно доцільним, придатним для роботи та відпочинку, зрозуміти тренди урбаністичного розвитку, використати досвід інших міст, щоб досягти власних висот в економіці, мистецтві, містобудуванні. Тим не менше, одні міста в силу тих чи інших обставин швидко розвивались і процвітали, інші поселення перебували в хронічному стані «містобудівельної стагнації», а треті – взагалі занепадали і, з часом зникали з мати світу. Історія доводить, що частина міст та поселень на Землі зникла через природні катаклізми, епідемії, війни, але більшість занепали саме через причини економічні, соціальні, політичні, а також «помилки пілотування». Відомі також випадки, коли міста перебуваючи у доволі складному політичному, соціальному, екологічному та економічному становищах, з часом «отримували друге дихання» і їх прогрес та вплив на світовій арені значно зростав. Причин які впливають на розвиток міст є безліч, як екзогенних так і ендогенних, але, без сумніву, розуміння як «чужих помилок», так і кращих практик міст-лідерів є цінною інформацією, якою варто володіти.

Які сучасні тренди розвитку міст в умовах глобалізації всіх сфер життя? Які найкращі практики вони використовують, щоб стати ще більш розвинутими і комфортними для власних мешканців та гостей?

Темпи «фізичного» росту міст у різних країнах пов'язані комплексними функціональними залежностями з ростом світової економіки (звичайно, станом національної економіки та якістю